

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

At det her skulle være løfterigt og glædeligt, er dog den mest fantastiske bemærkning, jeg har hørt her i dag – en glædelig udvikling, der har fundet sted efter terrorangrebene, fordi USA nu har sat sig i spidsen for en eller anden global alliance! At det skulle være glædeligt og løfterigt, hvad er det da for noget?

Kan man virkelig kun tænke sådan, at det i sig selv er fantastisk, fordi det har skabt denne her store alliance? Kan man overhovedet ikke se de farer og problemer, der ligger i det, i Pakistan, i den muslimske verden, i den tredje verden? Hvordan kan sådan en naivitet slå igennem i det her Folketing?

Man afviser fuldstændig, at der også er en anden side, som ikke bare er det glædelige, det løfterige, for der er en risiko for en blodig krig. Tusindvis af afghanere er flygtet. Det er sultne afghanere, der flygter til Pakistan, og de er bange for denne her krig. Tusindvis af mennesker er flygtet, fordi de er bange for krig, er det glædeligt og løfterigt? Nej, det er forfærdeligt at høre, det her.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke har hørt ret mange, der har glædet sig over flygtende mennesker fra Afghanistan eller deslige. Jeg må sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg synes i virkeligheden, at det er strengt at beskyldte et folketingsmedlem i en så alvorlig situation for at have påstået det.

Det, der falder også mig for brystet, er, at hr. Holger K. Nielsen på den ene side anerkender, at USA rent faktisk ikke har valgt at gå enegang denne gang, men har satset på en international koalition – jeg synes faktisk, at hr. Holger K. Nielsen tidligere i debatten har anerkendt, at sådan har det været og det var godt – men på den anden side fremstiller hr. Holger K. Nielsen det alligevel, som om alle i NATO-rådet og i andre fora bare sidder og nikker til, hvad amerikanerne siger. Jamen sådan fungerer det da ikke.

Jeg går da ikke ud fra, at når SF er til finanslovforhandlinger, så sidder de bare og nikker, når finansministeren siger sådan og sådan. Så går jeg ud fra, at SF gør sin indflydelse gældende. Det er da i hvert fald den måde, vi andre plejer at forhandle på.

Sådan er det også i NATO, og derfor er det urimeligt at fremstille det, som om hele forsamlingen af NATO-allierede er en flok nikkeduk-

ker, der bare hopper og danser efter, hvad amerikanerne gør. Sådan er det ikke, og det er heller ikke det, vi har fået at vide i de relevante fora.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

O.K., nu går vi så også ud fra, at det er lidt utidigt at tale om løfterige aktioner her, for der er intet løfterigt i det, der sker i øjeblikket. Det er godt, at der er skabt en alliance imod terrorismen, og ja, det støtter vi, men at kalde det løfterigt har jeg meget svært ved. Man skal ikke være blind for, at de mange mennesker, der er flygtet i Afghanistan, er flygtet på grund af frygt for krig. Det er truslerne om en krig, der har gjort, at de er flygtet og i øjeblikket lever i en forfærdelig situation.

Så spørger hr. Jann Sjursen, om NATO-landene sidder som nikkedukker. Det håber jeg da ikke, men jeg må indrømme, at når jeg hører også tonen her i Folketingssalen, når det gælder, hvad der skal gøres, om man ukritisk skal nikke ja til alt, så må jeg da få det indtryk, at det er det, man ønsker fra det danske Folketings side. Jeg håber, at jeg tager fejl. Jeg håber da, at man kan tage kritisk stilling, men det er da ikke det, der er lagt op til, tværtimod.

Jeg er blevet kritiseret hårdt for at sige, at man ikke bare skal nikke til alt muligt. Alle går jo på mig og siger, at jeg er usolidarisk, og jeg ved ikke hvad. Men det eneste, jeg siger, er, at vi ikke skal nikke til alt. Jeg må drage den konklusion i hvert fald, at sådan som det er lagt op fra flertallets side, skal vi bare sige ja til alt. Det synes jeg bare er ufornuftigt.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Hr. Holger K. Nielsen ved jo selv fra forskellige møder, at der er meningsudvekslinger, der er synspunkter fra de forskellige politiske partier om, hvad er bedst i situationen. Man rådgiver regeringen i Det Udenrigspolitiske Nævn. Man sidder heller ikke bare dér og nikker, uanset hvilken partifarve man har.

Det, der falder mig for brystet, og som jeg gik hr. Holger K. Nielsen i rette med for lidt siden, er jo det, at vi her i Danmark og i kredsen af EU-medlemslande f.eks., som jo altså tæller lande som Frankrig, England og Tyskland, bare skulle sidde og nikke. Men der er vel ingen, der forventer, at de og vi nærmest sidder totalt mundlamme i de forskellige fora, tværtimod.